

WIJKKRANTJE

STEVOORT

STADSMAGAZINE HASSELT

#01 - Zomer 2021 - jg 1

STE
VER
TEN
IER

Pinksterfeesten p 6

Finneke 100 jaar p 12

Journalisten voor één dag p 16

HASSELT
HEEFT
HET.

Beste Stevoortenaar

Stevoort mag fier zijn met deze eerste editie van het wijkkrantje. Wij zijn blij dat ook jullie buurt inging op de oproep van de stad Hasselt om een informatieblad te maken, specifiek gericht op jullie dorpsleven.

Dit wijkkrantje is er helemaal vóór maar vooral ook dóór de inwoners van Stevoort. Graag drukken wij onze oprechte dank en waardering uit aan iedereen die meehielp aan dit eerste nummer. Proficiat, ook voor het engagement dat jullie namen om deze prestatie vier keer per jaar te leveren. De eerste editie is een voltreffer. Een mooi bewijs dat Stevoort leeft! We zijn ervan overtuigd dat de Stevertenier zal uitgroeien tot een begrip in Stevoort.

De zomer komt er aan en we kunnen stilaan terug wat meer genieten van het openbaar leven. Laten we hopen dat de gezondheidssituatie positief blijft evolueren. Zodoende kunnen we weer volop het gemeenschapsleven laten bloeien. Want dat Stevoort een hechte gemeenschap vormt, bewijst dit buurtkrantje eens te meer.

Veel leesplezier!

Zorg goed voor jezelf en voor elkaar.

Dymfna Meynen

Schepen van de Hasselaar –
Zorg & Samenleving

Steven Vandeput

Burgemeester

Realiseer een leuk idee voor je wijk!

Bruisen jij en je burens van de ideeën en zoek je centen om dit uit te voeren? Je kan een wijkbudget tot 2.500 euro aanvragen om je idee te realiseren voor jouw wijk, buurt, één of meerdere straten, appartementsgebouw, Belangrijk is dat er minimum 5 buurtbewoners achter je idee staan. Je kan twee keer per jaar een aanvraag indienen: in het voorjaar vóór 15 februari of in het najaar vóór 15 september. Vervolledig jouw aanvraag-formulier digitaal (www.hasselt.be/wijkbudget) en mail het naar wijkopbouw@hasselt.be. Een deskundige jury bekijkt of het voorstel voldoet aan de voorwaarden, beslist hoeveel budget je krijgt en laat je weten of je aanvraag goedgekeurd is.

Meer info: www.hasselt.be/wijkbudget

Het mobiel recyclagepark komt naar je toe!

Het komende jaar trekt Stad Hasselt iedere woensdag tussen 9 en 15 uur met het mobiel recyclagepark naar een centrale locatie in een Hasseltse wijk. Dit met als doel Hasselaren te sensibiliseren om ook kleiner afval, dat nu nog vaak in de huisvuilzak belandt, naar de recyclageparken te brengen en dus te recyclen. Volgend afval mag je, met een totale hoeveelheid van één winkeltas, naar het mobiel recyclagepark brengen: klein sloophout, klein gevaarlijk afval, frituurolie, oud metaal, vlak glas, klein elektro, piepschuim, harde plastics en kaarsresten. Je vindt het mobiel recyclagepark in de Hofbeemdenstraat (aan de parking) op 04/08/21 en 26/01/22.

Meer info:

www.hasselt.be/mobielrecyclagepark

Ons krantje kan je ook digitaal lezen via
www.hasselt.be/wijkkrant en op <https://stevoort.eu/stevertenier/>

Inhoud

- p.2 Woordje van de Stad
- p. 3 Voorwoord van de redactie
- p. 4 Het Paviljoen
- p. 5 Interview met Vik en Tor,
verkeersmaatjes van de
Stevoortse Basisschool
- p. 6-7 Pinksterfeesten
- p. 8 Samana Stevoort
- p. 9 Pasen doorheen
Stevoort
- p. 9 Pro-beertjestraining
- p. 10 Turnjuffrouw Gréét
- p. 11 Stevoort is telkens een
beetje thuis komen
- p. 12 Onze oudste
Stevoortenaar:
Finneke - 100 jaar
- p. 13 Buurvrouw wat doe je nu?!
- p. 14 Kunst in Stevoort met
Marleen Buntinx
- p. 15 In de oude tramstatie
- p. 16 Journalisten voor
één dag
- p. 17 KSA-Kamp:
tipje van het thema
- p. 17 Kinder- en Jeugdkoor
Martijntje: "meer
vriendengroep dan koor"
- p. 18 Uit in Stevoort
- p. 19 Kleurplaat

Welkom in ons eerste krantje van Stevoort.

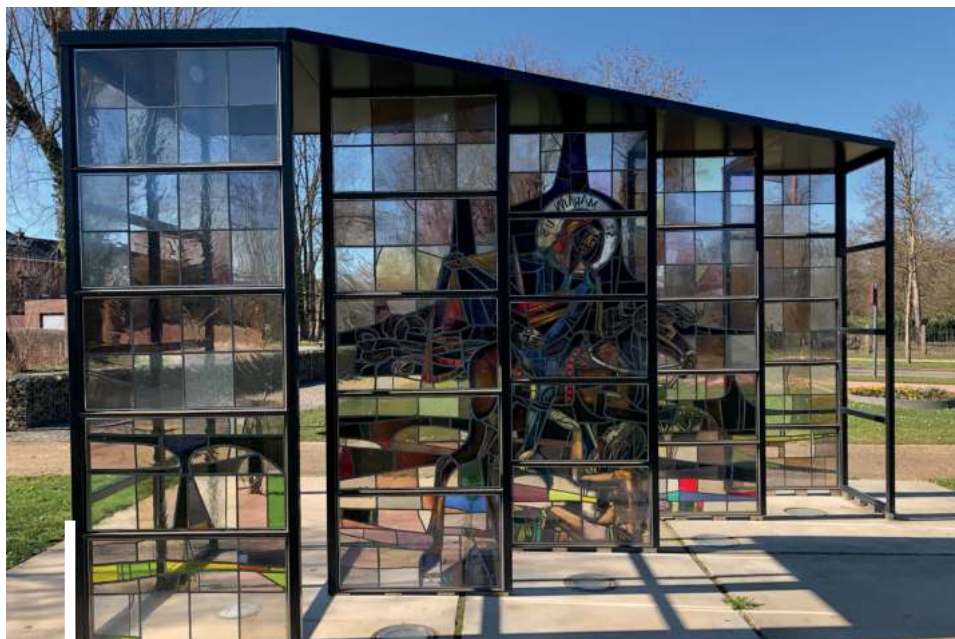
De Stevertenier verschijnt vier keer per jaar. Hij wordt samengesteld door onze negenkoppige redactie. In deze redactie zijn verschillende leeftijden vertegenwoordigd. Het wordt een infoblad voor iedereen. Jullie bijdragen zijn welkom, de Stevertenier is er voor en door Stevoort. De deadline voor artikels voor de herfsteditie is 10 augustus. Reacties kunnen jullie kwijt op stevertenier@stevoort.be of bij de leden van de redactie.

Ons logo is gebaseerd op het glasraam van het Paviljoen op het Solidariteitsplein. Dit kunstwerk stond destijds in de muur van het gemeentehuis. Het verbindt het 'oude Stevoort' met het huidige Stevoort, de parochie met de gemeenschap.

Op de website van Stevoort kan je over een aantal artikels in dit krantje aanvullende informatie en foto's vinden op <https://stevoort.eu/stevertenier/zomer-21/>.

Veel leesplezier!

Josepha, Frank, Frouke, Gerda,
Jan-Julius, Mia, Petra, Semaha en Silke

Het Paviljoen

Het Paviljoen op het Solidariteitsplein werd ingehuldigd op 11 november 2018. Het glasraam met Sint Maarten kreeg opnieuw een plaats in Stevoort. Amand Van Rompaey, die het kunstwerk ontwierp en maakte, was aanwezig bij deze inhuldiging. Deze kunstenaar, geboren in Zonhoven in 1928, was schilder en glazenier.

Het glasraam stond oorspronkelijk in de muur van het gemeentehuis van Stevoort dat feestelijk geopend werd op vrijdag 10 juni 1970. De gelegenheidstoespraak werd gehouden door burgemeester Justin 's Heeren, in aanwezigheid van o.a. eerste schepen René Reenaers en Paul Meyers, toenmalig minister en burgemeester van Hasselt.

Het Stevoortse gemeentehuis verloor zijn eigenlijke functie bij de gemeentefusies van 1977. In 2014 werd het afgebroken om plaats te maken voor de residentie Steinvert. Enkele Stevoortenaren hebben toen gezorgd dat het glasraam bewaard werd.

Het glasraam stelt Sint Maarten voor, de patroonheilige van de parochie Stevoort. Volgens de legende was Martinus de zoon van een rijke koopman. Hij was soldaat in het Romeinse leger. Aan de stadspoort van Amiens zag hij een naakte bedelaar, die rilde van de koude. Martinus gaf hem de helft van zijn legermantel en wat geld. Later zag hij Christus in een droom en besloot hij zich te laten dopen. Hij werd bisschop en stichtte veel kloosters.

Interview met Vik en Tor, verkeersmaatjes van de Stevoortse Basisschool

Dag Vik, dag Tor, wat doen jullie hier aan onze school?

Wij zijn twee verkeersmaatjes. Iedere schooldag worden wij rond 8.10 uur door de verkeersouders aan de straat gezet. Wij waarschuwen bestuurders en fietsers dat ze voorzichtig moeten zijn. Het is hier behoorlijk druk. Na de verhuis van het 4e, 5e en 6e leerjaar naar de Kolmenstraat werd het te gevaarlijk.

Ik zie ook twee grote octopussen staan. Wat doen zij hier?

Dat zijn Octootje en Pusje, onze vrienden de verkeersoctopussen. Zij staan hier altijd. Zij tonen dat hier een school is, dan weten de mensen dat zij moeten opletten. In een schoolomgeving moet je voorzichtig zijn, zeker op schooldagen.

En wie zijn die verkeersouders?

Verkeersouders zijn mama's, papa's, opa's, oma's en mensen die zorgen dat kinderen veilig zijn aan de school. Iedere morgen zien wij er twee aan het zebrapad en twee aan de Kiss & Ride.

Aan het zebrapad helpen zij de leerlingen oversteken. Zij kijken eerst goed links en rechts of de weg vrij is. Dan steken ze hun verkeersbordje in de hoogte en stappen naar het midden van de straat. Daarna mogen de kinderen oversteken.

En aan de Kiss & Ride krijgen de kinderen een kusje van de verkeersouders?

Nee, gekkerd. – Vik en Tor giechelen even – De Kiss & Ride is een plaats waar de auto's veilig stoppen om kinderen te laten uitstappen. Aan die parkeerplaatsen staat 's morgens een speciaal

parkeerbord, auto's mogen daar kort stilstaan. De kinderen geven een kusje aan mama of papa en stappen dan uit. De verkeersouders helpen hen. Soms helpen zij met boekentassen en rugzakken. Sommige kinderen moeten echt veel leren, hoor. De verkeersouders zorgen dat de kinderen niet botsen tegen de fietsers aan de school. Ik zag vorige week nog een kindje dat naar een vriendje wilde rennen. Gelukkig hield de verkeersmevrouw hem tegen. Kleine kinderen stappen soms aan de hand van een verkeersouder tot waar het veilig is.

En als alle kinderen op school zijn?

Even nadat de schoolbel gegaan is, worden wij terug naar binnen gebracht. We staan dan lekker warm in de gang tot we weer aan het werk mogen. De verkeersouders krijgen dan een tas koffie in de leraarskamer. Soms horen we hen lachen tot op de gang, zo lekker is die koffie.

Onze verkeersgroep zoekt nog mensen die 's morgens een half uurtje willen helpen. Iedere week wordt er een planning gemaakt op basis van ieders beschikbaarheid en voorkeur. We begeleiden ook fietstochten, de carnavalstoet, enz. We krijgen niet enkel koffie, soms is er een cadeautje, een gedichtje... maar vooral: iedere morgen krijgen we een lieve 'goeiemorgen' en een 'dank u' van ouders en kinderen.

contacteer directie.vbstevoort@sgm-zevensprong.be – 011 31 41 54

Pinksterfeesten 2021 ... maar dan zonder het échte feesten ...

Ooh, wat hadden we het graag anders gezien! Voor het tweede jaar op rij konden onze feesten niet plaatsvinden in de gekende vorm. Voor het tweede jaar op rij moesten we het feest dat grote verbondenheid creëert, waar we samen solidariteit laten zegeviëren en waar sociaal engagement hoge toppen scheert, missen. Bijzonder jammer! Maar het weekend kreeg een andere invulling, waarbij de directe contacten zo veel als mogelijk vermeden werden. En dat het fijn was, bewijst volgende fotoreportage.

Het online schoolfeest kon door de kinderen en de ouders worden bekeken op het communicatieplatform Gimme.

Voorzitster Miet Liefsoens en Diaken Flory Swerts openen de Pinksterfeesten samen met de kleurenvoorzitters op het Solidariteitsplein. Alles was online te volgen.

En de traditionele openingsborrel werd, zoals de traditie het wil, geschonken in de sacristie. Ondertussen luiden de Pinksterklokken.

We kijken nu al reikhalzend uit naar onze Pinksterfeesten op zaterdag 4 en zondag 5 juni 2022!

Met een volledig programma, met iedereen erbij, met alles erop en eraan, onder een stralende zon, met eten en drinken, ... **VERBONDEN, SOLIDAIER en VREUGDEVOL.** Wat zal dat weer mooi zijn!

De Stevoortse jeugd maakte, samen met de kleuren, een prachtige wandeling doorheen Stevoort. Mooi ingekleed én met leuke opdrachten.

De Eucharistieviering in het Pinksterweekend vond plaats in onze Sint-Martinuskerk. Alles was online te volgen.

Maar liefst 366 Aperoboxen werden bedeed in ons dorp zodat iedereen toch een feestelijk Pinksterweekend kon vieren.

Samana Stevoort

In 2020 bestond Samana Stevoort 40 jaar. Het begon allemaal in 1980 met de oprichting van een afdeling van CM Ziekenzorg in Stevoort door Marcel Franssens en een actieve groep kernleden. Sinds 2016 heet Ziekenzorg Samana. Onze doelgroep zijn naast chronische zieken ook onze ouderen, eenzame mensen en mantelzorgers. Samana Stevoort telt 250 leden en 17 kernleden.

De huisbezoeken zijn de hoeksteen van onze werking. Elk Samanalid krijgt regelmatig bezoek van zijn kernlid: voor een babbel, een uitnodiging.

Daarnaast organiseren we bijeenkomsten, feesten en uitstappen waar iedereen elkaar kan ontmoeten. We zorgen dat zoveel mogelijk mensen mee kunnen: we halen minder mobiele mensen thuis op, we zorgen bij een uitstap voor een autocar met lift en extra rolstoelen zodat iedereen de kans heeft om mee te gaan.

Lid worden is gratis, we vragen alleen een kleine bijdrage wanneer je naar een feest komt of meegaat op uitstap.

Wie chronisch ziek is of ouder dan 75 jaar en graag lid wordt, mag contact opnemen

met onze voorzitter Nicole Antheunis (0475 65 11 59) of onze secretaris Gerda Vandevoort (0486 21 59 42).

Ook mensen die graag willen meewerken als kernlid zijn van harte welkom.

En, die 40e verjaardag, die vieren we nog. Belooft!

Op stoepbezoek met Samana

Toen in maart 2020 het land voor de eerste keer in lockdown ging, hadden we met onze kerngroep net 30 kilo paaseitjes klaar om uit te delen aan onze leden samen met een uitnodiging voor ons jaarlijks paasfeest. Noodgedwongen maakten we van onze uitnodiging een wenskaart met "Zalig Pasen" en besloten we toch bij iedereen even, coronaveilig, langs te gaan: op "stoepbezoek".

Omdat het COVID-19 virus hardnekkiger is dan we dachten, hebben we sinds vorig jaar maart alle activiteiten moeten schrappen, maar zijn we al 5 keer bij iedereen op "stoepbezoek" geweest. Dat gebeurde ook bij bijzondere gelegenheden zoals de 100e verjaardag van ons oudste lid of met Bisschop Monseigneur Hoogmartens als bezoeker.

We staan klaar om – zo gauw de gezondheids crisis onder controle is – onze activiteiten zo snel mogelijk te hervatten. Jullie horen nog van ons!

Op stoepbezoek

Pasen doorheen Stevoort

Coronaproof, maar toch met een Stevoorts gevoel van verbondenheid?

Vijf studenten (Jules Van der Veken, Seppe Boonen, Jasper Meynen, Rutger Liesens en Jordi Maus) aan de UCLL te Diepenbeek wisten er wel raad mee. Ze organiseerden als eindwerk voor het vak 'Bewegingsrecreatie' een interactieve paaswandeling doorheen Stevoort. De opbrengst van de wandeling ging integraal naar het goede doel. Maar liefst 430 wandelaars

trokken tijdens het paasweekend in kleine 'bubbels' langs herkenbare Stevoortse locaties en namen deel aan de bijhorende wedstrijd. Was jij hier één van? Bedankt! Want dankzij jou kon de organisatie een mooi bedrag van 1.000 euro schenken aan een Stevoorts goed doel: Live a Life!

Stevoort Stones

Als je een steen vindt maakt hij je blij. Je kan hem verplaatsen of je houdt hem bij. Ga snel op zoek en plaats de gevonden steen op facebook. Een steen is makkelijk zelf te maken, je zal de vinder van je steen er zeker mee vermaken.

Pro-beertjes-training

Afgelopen drie oefentrainingen waren alvast een succes dus nog drie knallers te gaan. Elke woensdag tot en met 30 juni 2021 kunnen jullie nog altijd komen proeven van onze Pro-Beertjes-trainingen. Tijdens deze trainingen kunnen kids, geboren in 2016 of 2017 gratis kennismaken met de sport die we met zijn allen het liefst beoefenen.

Trainingen zullen steeds doorgaan van 17 tot 18 uur. Moesten er nog vragen zijn of wil je meteen inschrijven voor één of meerdere trainingen? Dan kan via eendracht-stevoort@gmail.com. Ook deze blijde boodschap verspreiden onder kennissen en vrienden levert je een hoop extra karmapunten op.

Turnjuffroow Gréét

Turnjuffroow Gréét, de enigste vroom in diejen tijd moe ich, èn voowl joeng mans sport en spel mostte bè dun.

Zijje en allien zijje, hèd oes de joste daasmoe-fs ver de rest van oes liejve, aon- gelierjd en mie-geggiejve. Merci ver oes ritmische bewieginge en doewedoor waarschijnlijk ooch laotere vereuveringe .

Merci om van e vrugger hoee-terig Stévet een soepel bewiegende, dreierende en régelmoejtig daasende geméenschap te maeokke.

Ich heb ne mijn lèsse bè Greetje nog joerre anne stuek tot snaags inne Pienkstertè-nt gedaast, ma ich war miestal wal den tè-l nog altèd kwijjt om vier oewr tége de muerrege.

Ich war feijtelek vrugger bè Gréétje den tè-l al kwijjt op de repetiese general en naturlek, op de schooldaaskes zèllef om 4 oewr neddenun op Pienksterzondag, Wa wielt zje daan joere ternoewe snaags immers nog zoe loawt blijvje oefene wor? Ondertuesse is doewe gerèllic voowl veraandert.

Noawe zènt in de lééger schoowl allemol juffroowe en ich dèènk nog inne mister, èn ich geluuf zèlfs ooch nen turnmister, alles is percies umgedreijjd.

Dus koeint zje wal stèlle da Stévet teménes geémanciepiert is ne Gréétje her karjè-rr. Haddoech, het git oech goed, men éinigste en èchte turnjuffroow, Gréétje.

Turnjuffroow Greet, de enigste vrouw in die tijd waar ik en veel jonge mannen sport en spel mee moesten doen.
Zij en allien zij heeft ons de eerste dansmoves aangeleerd en meegegeven. Merci voor onze ritmische bewegingen en waarschijnlijk daardoor ook latere veroveringen.
Merci om van een vroeger houterig Stevoort een soepel bewegende, draaiende en regelmatig dansende gemeenschap te maken.
Ik heb na mijn lessen met Greetje, nog jaren aan een stuk, tot 's nachts in de Pinkstertent gedanst, maar ik was meestal wel nog steeds de tel kwijt rond vier uur in de morgen.
Ik was feitelijk vroeger bij Greetje al de tel kwijt op de generale repetitie en natuurlijk op de schooldansjes zelf ook om vier uur namiddag op Pinksterzondag.
Wat wil je dan jaren nadien nog tot zo laat blijven oefenen, hè?
Ondertussen is er geweldig veel veranderd.
Nu zijn het in de lagere school allemaal juffen en ik denk nog ene meester, en ik geloof zelfs ook een turnmeester, alles is precies omgedraaid.
Dus, kan je wel stellen dat Stevoort enorm geémancipeerd is na Greetje haar carrière.
Hou je, het ga je goed, mijn enige en echte turnjuffroow, Greetje.

Stevoort is telkens een beetje thuiskomen

Niet iedereen in Stevoort kent **Christophe Rijnders**, maar als je vraagt wie Choco is... De rest kent zeker "Tante Julia", zijn oma, haar huis is een ontmoetingsplaats geworden.

Mijn lichte verslaving aan chocolade bezorgde me bij KSJ-vrienden de naam "Choco". Aan de jeugdbeweging bewaar ik mooie herinneringen: de zomerkampen, meewerken met KSJ/KSA Limburg. Daar was de "kliek" van Stevoort gekend door het meewerken aan avonturenweekends. Ons Beestenfeest zette Stevoort op de kaart bij de Limburgse jeugd. Steborg met de Jeugdlokalen: van babyborrels, jeugdfuiven, jubilea tot koffietafels speelt deze plek een rol in het leven in Stevoort. Deze plek heeft mij mee gevormd voor mijn toekomstige leven.

Het confectiebedrijf van mijn ouders trok naar Portugal, dus ging ik handelsingenieur studeren en maakte ook ik de stap naar het buitenland. Tijdens mijn job bij Intersoc in Zwitserland ontmoette ik mijn West-Vlaamse echtgenote Sofie. Ik kon haar overtuigen om ons eigen avontuur in Portugal te beginnen.

Sinds 2002 wonen wij in de Portugese Algarve, we hebben er een boetiekhotel en sinds kort maken we onze eigen witte wijn. Het is hier toeristisch, maar qua vaste inwoners is de Algarve landelijk, kleine dorpjes, veel natuur, een lange kust. Oude bekenden uit Stevoort ontvangen is

altijd leuk. Bij de check-in is het voor mijn personeel gek als onze Stevoortse gasten mij Choco noemen, maar intussen kennen zij het verhaal hierachter.

Hier zijn onze twee schatten van kinderen geboren. Voorlopig gaan ze naar de dorpsschool (Portugees-Engels) en naar de Nederlandse les. Vóór COVID-19 waren zij de enigen op school die konden fietsen...

Jammer, ik kom niet vaak in Stevoort. Onze job houdt ons 10 maanden per jaar, 7 dagen op 7 bezig. Voor een familiefeest kom ik met plezier af. Een pintje bij Vinod hoort er dan bij en een bezoek aan Mieke en Jan om Côte d'Or, Chokotoff, ... te kopen. We proberen dan wat jeugdvrienden te zien. Stevoort is telkens weer een beetje thuiskomen.

Als het kon, zou ik graag de Pinksterfeesten nog eens mee beleven. Voor buitenstaanders vergelijk ik ze met de vroegere "jeux sans frontières" van op tv. Maar de hele sfeer errond en het effect op de lokale buurtcontacten krijg je niet uitgelegd. Anders zou elk dorp in Europa jaloers zijn op Stevoort, denk ik.

Mijn kinderen weten dat hun tante, oom, neefje en nichtje in Stevoort wonen, net zoals hun Avó en Avô (oma en opa). Mijn dochter (Mira Julia Gusta) is ook vernoemd naar tante Julia. Ik heb mijn zoon geleerd hoe je speculaas van bakker Haesevoets maakt. Dat vlaai lekker is, weet hij ook. (favoriet: crème-knoebelkes... hmmm)

Onze oudste
Stevootenaar:

Maria Josephina
Schepers

Finneke 100

Finneke werd op 24 september 1920 geboren in Meldert als 4e van 10 kinderen. Van haar 10e hielp ze mee op de boerderij, nadien op de Crutzenwinning. Ze vertelt nog graag over haar eerste 'job' als melkverkoper. Met haar broer ging ze met pony en kar van deur tot deur melk rondbrengen in Hasselt. Iedereen in de buurt kende de goedlachse, babbelgrage Finneke. "Op een keer waren we de pony kwijt, we waren even bij mensen blijven praten. Toen we, na even zoeken, thuiskwamen, stond de pony daar op ons te wachten. Met de kar, de melkkannen en het geld. Ze kon het gewoon alleen."

Op haar dertigste leerde ze Albert Vandersteen kennen, een knappe bediende bij de Spoorwegen. In 1951 trouwden ze. In 13 jaar zetten ze 7 gezonde kinderen op de wereld. In de jaren '60 verhuisden ze naar hun huisje in de Kapelstraat in Stevoort. Finneke was altijd een bezige bij. Ze zorgde voor haar kinderen, terwijl manlief aan het werk was. Ze omringde haar gezin met veel steun en liefde. Als de kinderen op KSA-kamp gingen, ging zij mee als kookma. "Niks leuker dan koken voor een bende uitgehongerde, vuile jongens op KSA-kamp." Tussen haar 60 en 90 jaar was ze op woensdagnamiddag te vinden in Steborg om te kaarten en nieuwtjes uit te wisselen.

Op warme zomeravonden was er ten huize Vandersteen-Schepers altijd iets te beleven. Buren en vrienden zaten aan de voordeur, op een stoel of gewoon op de vensterbank, om gezellig te praten en goed te lachen. Menig toevallige wandelaar sloot zich hierbij aan. Finneke woont graag in Stevoort en dat was altijd zo. Vanaf het eerste jaar als Stevoortenaar was ze enthousiast aanwezig op de Pinksterfeesten. Vorig jaar heeft ze de slogan van 'de rooi' nog aan enkele achterkleinkinderen geleerd. De rode sterren mogen niet weggehaald worden.

Op 100 jaar tijd heeft Finneke veel meegemaakt: heel veel plezier, maar ook veel verdriet. Ze heeft vaak afscheid moeten nemen, maar ze heeft ook de komst van 13 kleinkinderen en bijna 20 achterkleinkinderen gevierd. Op 24 september 2020 hebben familie, vrienden en buren haar ongelooflijk in de watten gelegd voor haar 100ste verjaardag. Van andere Stevoortenaars ontving ze mooie kaarten en leuke (én lekkere) cadeautjes. Een dag om nooit te vergeten! Voor haar mogen er nog feestjes volgen. "Mijn zus Jeanne werd 102, dat lukt mij ook", en volgens achterkleindochter Nette zou 'bomma Stevoort' misschien wel 200 jaar worden. Want Bomma Stevoort heeft haar geleerd: "Wat doet Rood? Strijden tot de dood!".

Voor deze rubriek gaan we op zoek naar een Stevoortenaar met een bijzonder beroep, een aparte hobby of niet alledaagse passie.

Voor het eerste interview in deze reeks praten we met **Sandra Werckx**. Het vraagt niet veel overtuiging om met Sandra in gesprek te gaan over haar passie: kinderen uit Tsjernobyl opvangen voor een zorgeloze vakantie.

Sandra, geboren en getogen in Stevoort woont met haar gezin in de Broekstraat. Wie Sandra kent, zal haar omschrijven als een goedlachse, gastvrije 'bewuste' huisvrouw (zoals ze het liefst zelf zegt) met een enorm sociaal engagement. Zo'n 18 jaar geleden besliste de familie om gastgezin te worden voor Wit-Russische kinderen uit de buurt van het door de kernramp getroffen Tsjernobyl. Onder het motto 'wie geeft wat hij heeft...' stelden ze hun gezin open om kinderen uit het grensgebied van Wit-Rusland een gezondheidsvakantie aan te bieden. Zorgeloos kunnen spelen en ravotten, gezonde voeding, een gezonde omgeving: voor ons schijnbaar dagelijkse kost maar voor hun van onschatbare waarde. Meer dan 30 jaar na de kernramp is de radioactieve straling nog steeds aanwezig en heeft ze nog steeds een aanzienlijke impact op de gezondheid van de omwonenden. Door de kinderen een tijdje uit de directe omgeving weg te halen, kan hun lichaam weerstand opbouwen tegen de gevolgen van de blootstelling aan de straling.

Dimi was 7 jaar toen hij voor het eerst bij Sandra op vakantie kwam. Hij is tot zijn 14e blijven komen en nog steeds hebben ze nauw contact. Inmiddels hebben Sandra en haar gezin 8 Wit-Russische kinderen kunnen opvangen voor een gezondheidsvakantie en zijn ze hun gastkinderen

ook meermaals gaan bezoeken. De omstandigheden waarin de kinderen en hun gezinnen leven en overleven, tarten vaak onze verbeelding. Maar het kunnen aanbieden van een kortstondige vakantie waarin de kinderen in een gezonde en warme omgeving tot rust kunnen komen en genieten van dagdagelijkse dingen is zowel voor de Wit-Russische gezinnen als voor het gezin van Sandra enorm verrijkend. Ze kijken in de Broekstraat dan ook verlangend uit naar de terugkeer van hun Wit-Russische gasten tijdens de zomermaanden.

Kunst in Stevoort met Marleen Buntinx

Marleen is een geboren en getogen Stevoortenaar, moeder van 4 kinderen en grootmoeder van 3 kleinkinderen en 2 bonus kleinkinderen. In Stevoort is ze vooral bekend als vrijwilliger op school. Een 15-tal jaar geleden begon ze met het creëren van kunst. Nu doet ze dat soms ook met haar kleinkinderen.

Ze werkt voornamelijk met keramiek, maar glas in lood en steenbewerken heeft ze ook in de vingers. Ze schetst/ontwerpt en kleit haar eigen beelden of helpt anderen bij de realisatie van hun creaties. Op aanvraag maakt ze sinds kort ook urnes. Dit is voor de nabestaanden een heel belangrijk element tijdens het rouwproces. De urnes van haar ouders heeft ze ook zelf vervaardigd en die van haar broer heeft ze samen met zijn vier kinderen gecreëerd.

Er bestaan verschillende technieken tussen opbouwen en draaien van keramiek. Marleen hanteert ze allebei. Af en toe komt er ook een technieker aan te pas die de beelden van verlichting of ander materiaal voorziet.

Je kan Marleen bereiken op het nummer 0494 88 74 45 en op kerstmarkten tussen haar creaties.

In de oude tramstation

In één van onze mooie, welbekende Stevoortse huizen mogen we even binnenkijken ...

In 1901 bouwde timmerman **Jef De Mot** op de hoek van de Stevoortse Kiezel en het verlengde van het Sint-Maartenplein een hoekhuis dat oorspronkelijk als postgebouw dienst deed. Later werd het een stationnetje van de buurtspoorwegen: de tram vertrok in Kuringen, hield hier halt, vervolgens aan de "halte van Wijer" om dan aan te komen te Herk-de-Stad.

De volgende eigenaar was oliehandelaar **Jean Frederix**, die het huis aan zijn petekind Isidoor Cleeren schonk.

In 1994 kwam het huis te koop, maar het was toen in behoorlijk slechte staat.

De familie Martens was intussen vlakbij een handel in bouwmaterialen gestart en bijgevolg speelde het leven van huidige eigenaar **Ludo Martens** zich zowat volledig rond dit huis af.

Samen met zijn echtgenote besloot hij dat huis met zo'n authentiek karakter, zo'n charme en uitstraling opnieuw in de oude glorie te herstellen, tenminste in de mate van het mogelijke!

Een forse verbouwing was immers meer dan noodzakelijk: zo werd voor de vernieuwing van het dak, toch wel dé blikvanger, gezocht naar échte vaklui.

Ook voor de binneninrichting, waarvan niet veel meer restte, konden ze op de hulp van de juiste mensen rekenen.

Na 2 jaar doordachte restauratie en vernieuwing kon de familie Martens in de lente van 1996 met de nodige en terechte fierheid in hun nieuwe woonst terecht!

de oliehandel

voor restauratie

de statie na restauratie

het interieur vandaag

Journalisten voor één dag

Voor de eerste zomereditie van de STEVERTENIER lieten we enkele leerlingen van het 6e leerjaar van de Vrije Basisschool in Stevoort aan het woord. Hun lagere schoolcarrière zit er bijna op. Dit willen ze ons nog graag vertellen ...

Dit ga ik het meest missen uit mijn lagere schooltijd:

de leerkrachten die ons altijd geholpen hebben
en de leuke lessen die ze gaven
mijn vrienden en vriendinnen die er altijd voor ons waren
de spreekbeurten die we mochten maken en geven\beluisteren

(gemaakt door Britt en Arne van de vrije basisschool Stevoort)

Dit wil ik graag over de school vertellen:

Ik wil de school bedanken voor de toffe tijd die we samen mochten beleven als klas. Het is een fantastische school, met goede leerkrachten. Een school met veel vriendschap om je heen.

(Bernd Van Schaeybroeck)

DIT VOND IK DE GROOTSTE UITDAGING OP SCHOOL

Eén van de grootste uitdagingen vond ik

toch wel in het 3de leerjaar als je gaat overschakelen

naar de bovenbouw.

Je was in het 3de de (grootste) oudste en je wordt dan terug de jongste dat was een hele uitdaging

(Simon Ilse)

Op school waren er activiteiten ook met de corona bleven ze super leuk. De zeeklassen gaan jammer genoeg niet door. De juffen en de meesters bedenken nog een leuk alternatiefje. De schoolreis ging ook door met corona. Alleen was het nu met de fiets. Maar dat vonden we niet erg.

(Yoene Ilsbroeckx)

school
leuk goed
schrijven leren werken
klas boekentas schoolbord lesuur
rekenen knutselen sporten
fantastisch uitmuntend
onderwijs

(Paulien Claes)

school
vrije basisschool
wiskunde taal W.O.
schoolreis sportdag carnaval schoolreis
leuk

(Abelone Tessens)

Ik vond het jammer dat er sommige dingen niet konden doorgaan door corona maar er zijn wel andere dingen coronaproof georganiseerd. Bij het schoolfeest hebben we een filmpje gemaakt dat je kan bekijken en waar elke klas in optrad. Ook de carnavalstoet kon niet doorgaan. We mochten ons wel verkleden en hebben met de hele bovenbouw een feestje gevierd op de speelplaats. We konden niet op schoolreis met de bus dus is elk leerjaar apart gegaan met de fiets naar een speeltuin. Ondanks corona was het een topjaar. (Josefien Cypers)

Na een tijdje stilgelegen te hebben, konden we uiteindelijk terug met onze activiteiten van start gaan. De leden bleven enthousiast en kwamen steeds weer met een heleboel opdagen. Ondanks de bubbel barrière hebben we ons werkjaar toch tot een goed einde kunnen brengen en zijn we van start gegaan met de voorbereidingen om een mega, vet, gaaf kamp in elkaar te steken. Na de paaspauze waren de leden dan ook volledig in hun nopjes door het weerzien van hun vrienden en vriendinnen. Dat maakte het voor ons dan ook een stuk aangenamer om in deze tijd, coole activiteiten te voorzien om jullie daarna met een lach naar huis te mogen sturen. Hopelijk werkt dat enthousiasme aanstekelijk als we met de hele bende op kamp mogen vertrekken. Dus aftellen geblazen, want dit jaar op ons kamp zijn we op voor het kraaien van de haan, we mesten onze bedden uit, we verzorgen onze leden, we zijn niet vies van modder en we komen tot rust tussen de uitgestrekte weilanden en de mooie natuur. Rara ... Wij met de leidingsploeg kijken er alvast naar uit om met onze hele groep te vertrekken en er opnieuw een onvergetelijk kamp van te maken.

Het kampthema van dit jaar kunnen we nog niet prijsgeven want dit moet nog even geheim blijven MAAR in dit tekstje vinden jullie alvast een hint. Tot dan!

Kinder- en Jeugdkoor Martijntje: “meer vriendengroep dan koor”

Het kinder- en jeugdkoor Martijntje bestaat uit een toffe groep **kinderen en jongeren**, die in de eerste plaats **samen veel plezier** maken. We doen dat natuurlijk door samen te zingen en muziek te maken, maar daarnaast brengen we ook jaarlijks een bezoekje aan het cultureel centrum voor een muzikale voorstelling of doen we samen **fijne activiteiten** zoals bowlen, een spelnamiddag, een filmavond, een paaseierenverkoop... Eén van onze leden verwoordde het heel mooi: “We zijn meer een vriendengroep dan een kinderkoor.”

Er staan uiteraard geregeld **concerten** op het programma (beKOORlijk, eigen kerst- of lenteconcert, ...) en daarnaast verzorgen we ook de belangrijkste vieringen in de Stevoortse kerk (Kerstmis, Pasen, Eerste Communie).

Dit alles gebeurt onder de **deskundige leiding** van onze **nieuwe dirigente Jolien Achten**.

Jolien doet een frisse wind waaien door het Martijntje. Ze behaalde haar bachelor in de **muziektherapie** aan het Lemmensinstituut te Leuven. Momenteel studeert ze daar ook nog **muziekpedagogie**, zodat ze met kennis van zaken onze kinderen kan begeleiden.

Zin om ook eens te komen proeven van de sfeer? Kom dan zeker eens langs!

We repeteren telkens op **vrijdagavond** in ons koorlokaal in **Steborg**.

Kinderkoor (6-10 jaar) **18.00 - 19.15 uur** en
jeugdkoor (11-18 jaar) **18.45 - 20.15 uur**.

Meer info? Neem zeker een kijkje op onze website www.martijntje.be of stel je vraag via info@martijntje.be.

Uit in Stevoort

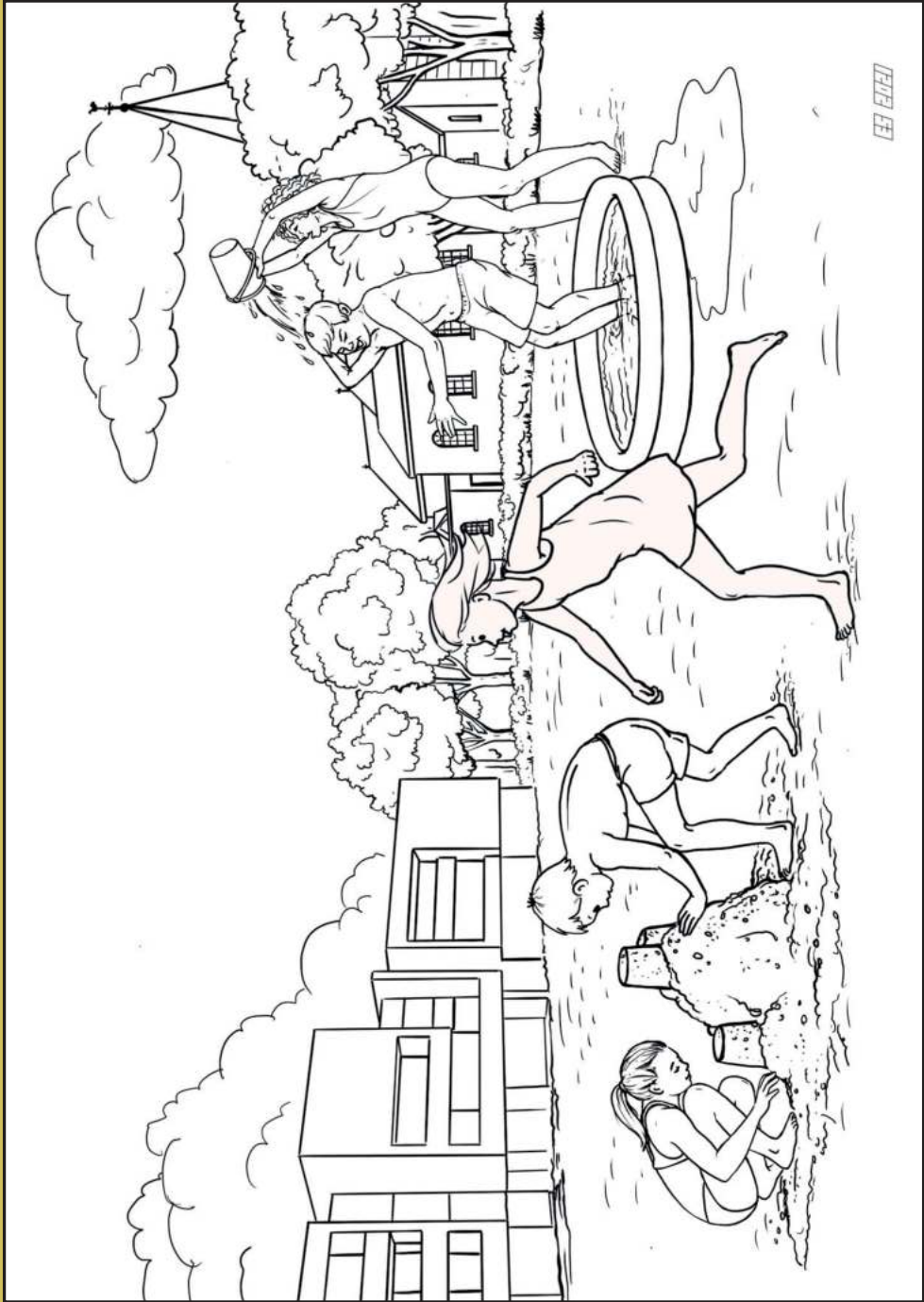
Als de coronacrisis één positief effect heeft gehad, dan is het dat ze ons 'in beweging' heeft gekregen. We hebben het wandelen en fietsen herontdekt. En geef toe: wie geniet er niet van een frisse avondwandeling na een zoveelste dag thuiswerk of trekt op zondagnamiddag niet graag zijn wandelschoenen aan richting bos of veld?!

Ver moet je niet gaan om mooie plekjes te ontdekken. Stevoort en de nabije omgeving hebben tal van 'pareltjes' om te voet of met de fiets te verkennen. Zo dacht (natuurmens) Paul Vanlangenaeker er ook over. Ook hij heeft de afgelopen tijd Stevoort en de nabije omgeving doorkruist: van in het hart tot in de rand en net er buiten. Stevoortenaar in hart en nieren, maar al wandelend toch nog verborgen schatten tegengekomen en ontdekt. Als lid van de wijksportraad, wil Paul zijn wandelervaring graag met ons delen. Hij heeft inmiddels heel wat wandelroutes uitgestippeld: zowel korte als langere wandelingen, zowel over bekende wandelwegen, als eerder verscholen paden, tot zelfs over privé terrein (uiteraard met goedkeuring van de eigenaar). Enkele van de langere routes lenen zich ook om met de mountainbike te doen. Je kan de wandel- en mountainbikeroutes van Paul vinden via <https://stevoort.eu/wandelen-in-stevoort>. Het spreekt voor zich dat we de wandelroutes met respect voor de natuur betreden, geen overlast bezorgen aan de eigenaars van de privézones en ons afval netjes thuis weggooien.

Paul heeft inmiddels de smaak te pakken: samen met enkele Stevoortse natuurliefhebbers heeft hij een werkgroep opgericht die de voormalige 'trage wegen' geïnventariseerd hebben om nieuwe wandelroutes uit te werken met ondersteuning van Natuurpunt Hasselt-Zonhoven. Trage

wegen zijn wegen of paden die bestemd zijn voor niet gemotoriseerd verkeer: bestemd voor wandelaars of fietsers dus. Veel van deze trage wegen hebben historische roots: ze kunnen bijvoorbeeld oude verbindingswegen zijn tussen dorpskernen. Ze zijn meer dan eens een levend erfgoed die het geschiedkundig verhaal van een dorp met zich meedragen. We kijken dus heel hard uit naar wat de zoektocht van Paul en zijn kompanen op termijn oplevert aan wandelroutes in en rond ons dorp!

Silke, Semaha, Petra, Mia, Frank, Josepha, Gerda, Jan-Julius en Frouke

Colofon

Wil jouw vereniging of organisatie in de herfsteditie een activiteit of foto laten opnemen?
Stuur voor 10 augustus een email naar stevertenier@stevoort.be

Fotografen: Redactieploeg

Vormgeving: tricolor.be

Drukwerk: Realise Printing

Verantwoordelijke uitgever: Josepha Raymaekers

Je kan dit krantje ook in PDF ontvangen per mail.

Het volstaat dit berichtje te sturen naar de redactie via stevertenier@stevoort.be

Je mag mijn e-mailadres noteren voor een verzending van de STEVERTENIER
naar mijn persoonlijk adres :

Neem eens een kijkje op <https://stevoort.eu/stevertenier/zomer-21/>.

Je vindt er een aantal extra foto's en bijkomende info.

De redactie wenst jullie een fijne zomer...